

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120313492
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120313492.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom F. X, XXX XX H., proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Félixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 816 23 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 348,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 18C/22/2020-62 zo dňa 21. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 172,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie žaloby z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávky, uzatvorenej medzi postupcom, poškodenou z dopravnej nehody a žalobcom ako postupníkom. Podľa súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Postúpenie pohľadávky bolo súdu prvej inštancie preukázané zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2019. Z jej obsahu vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodenej voči poisťovni - žalovanému, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodenej bol postúpený na žalobcu. Poškodená teda bola veriteľom, pretože mala pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpila žalobcovi. Poškodená teda bola veriteľom žalovaného, pretože mala pohľadávku voči žalovanému (poisťovni) z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpila žalobcovi, teda bola postúpená existentná pohľadávka postupcu/poškodenej pri dopravnej nehode na žalobcu; zmluva neodporovala ust. § 524 a nasl. OZ, súd prvej inštancie nezistil, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.08.2019 je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobca, ktorý nadobudol pohľadávku od poškodenej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok (§ 524 OZ), preukázal súdu prvej inštancie, že po celú dobu trvania nájmu náhradného motorového vozidla mala

poškodená náhradné motorové vozidlo prenajaté účelne. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že dlžné nájomné ako záväzok poškodenej - nájomcu voči prenajímateľovi, zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodenej voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky. Pohľadávka poškodenej voči prenajímateľovi je preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok v zmysle dojednania čl. 4 Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2019 ako odplata za postúpenie pohľadávky. Zaplatenie nájomného, t. j. zánik záväzku poškodenej voči prenajímateľovi zo zmluvy o nájme, je preukázaný v zmysle dojednania čl. 5. Zmluvy o postúpení pohľadávok, započítaním dohodou. V zmysle ust. § 581 ods. 3 OZ, dohodu účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a 2, t. j., poškodenej vznikla majetková ujma vzájomným započítaním dohodou podľa zmluvy o postúpení pohľadávok v čl. 5 v spojení s čl. 4. V prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právnym úkonom. Predmetnou dohodou teda zanikol záväzok poškodenej, bol splnený záväzok poškodenej z titulu dlžného nájomného, vyúčtovaného vo faktúre prenajímateľa č. 190637, a teda okamihom zániku tohto záväzku poškodenej vznikla reálne škoda v rozsahu, ako vyplýva z výroku rozsudku, t. j. skutočná škoda.

Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že pokiaľ žalovaný v Oznámení o poistnom plnení listom zo dňa 16.01.2020 oznámil, že dňa 13.01.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti a vzhľadom na rozsah poškodenia, ktoré vyhodnotil ako totálnu škodu, priznal náklady za zapožičanie náhradného vozidla od 09.12.2019 do oznámenia o totálnej škode dňa 10.12.2019 na zápise o poškodení motorového vozidla, teda len za dva dni, súd prvej inštancie sa s takýmto postupom žalovaného nestotožňuje. Navyiac uviedol, že až list žalovaného zo dňa 13.12.2019 popiera uvedené tvrdenie, lebo žalovaný až týmto listom - zo dňa 13.12.2019 - oznamuje poškodenej „totálnu škodu“. Súd prvej inštancie k tomu uviedol, že až oznámenie o poistnom plnení listom zo dňa 16.1.2020 bolo dôvodné vyhodnotiť ako rozhodnutie o likvidácii, ktoré je pre určenie dĺžky oprávneného nájmu zásadné. Uplatnený nárok predstavuje teda nájom za dobu, počas ktorej poškodená účelne a oprávnene využívala náhradné vozidlo za obdobie od 09.12.2019 do 13.12.2019, a teda v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorá vznikla 09.12.2019. Poškodená mala nárok na zapožičanie náhradného motorového vozidla až do oznámenia o poistnom plnení listom zo dňa 16.01.2020, náhradné vozidlo však užívala len do 13.12.2019 a za toto obdobie jej prislúcha náhrada nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pri posudzovaní účelnosti a nutnosti nákladu na nájom za náhradné motorové vozidlo je potrebné vychádzať z porovnania hodnotového významu listiny „Zápis o poškodení motorového vozidla zo dňa 10.12.2019“, na ktoré odkazoval žalovaný v liste zo dňa 16.01.2020 a jednostranného právneho úkonu „Oznámenia o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti“. Zápis o poškodení vozidla je zápisom o momentálnom stave tohto motorového vozidla, v rámci ktorého sa reviduje stav, ktorý sa popíše a vysloví sa len odporúčací charakter s ohľadom na zhodnotenie daného poškodeného predmetu. Až jednostranný právny úkon - oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti je úkonom, ktorým poisťiteľ oznamuje skončenie vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť (§ 11 zákona č. 381/2001 Z. z., primerane § 797 ods. 3 OZ), od ktorého momentu nastáva aj splatnosť poistného plnenia. Doručenie úkonu - oznámenia o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti, s vysvetlením, do dispozície poškodenej, v danom prípade jej právneho nástupcu - žalobcu, z titulu zmluvy o postúpení pohľadávok, je momentom, od ktorého má poškodená objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu, ktorú vedomosť nadobudla až týmto jednostranným úkonom zo dňa 16.1.2020. Podľa súdu prvej inštancie i zo zákonnej úpravy vyplýva, že je to jednostranný právny úkon poisťovateľa, a to oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti, teda rozhodnutie poisťovne o škode. V konajúcej veci si poškodená, jej právny nástupca uplatnil tento nevyhnutný náklad len za obdobie od 09.12.2019 do 13.12.2019, teda len za nevyhnutnú dobu, ktorá predchádzala časovo dobe jednostranného úkonu žalovaného. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal i na závery vyjadrené v náleze Ústavného súdu ČR, sp. zn. 3831/2017, v spojení s nálezom Ústavného súdu ČR, sp. zn. I.ÚS 3204/2018 a v tejto súvislosti i na nález Ústavného súdu SR, č. k. III.ÚS 48/2012-25 zo dňa 28.03.2012. Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí, samotnou podstatou poskytnutia náhradného vozidla je umožniť poisťencovi, t. j. poškodenému, zachovanie určitého životného štandardu v situácii, kedy dôjde, či už k čiastočnému alebo totálnemu poškodeniu vozidla. Poskytnutím náhradného vozidla tak nebude poškodený ponechaný tiesni a bude mu umožnené viesť, čo do kvality, obdobný život ako pred dopravnou nehodou. Neexistuje dôvod, pre ktorý by sa poškodený, ktorého vozidlo bolo poškodené iba čiastočne, mal nachádzať v lepšom postavení ako ten, ktorého vozidlo bolo zničené totálne. Obaja poškodený sa predsa nachádzajú v rovnakej životnej situácii a to, že z dôvodu vzniku škodovej udalosti nemôžu užívať vozidlo vlastné a preto museli používať vozidlo náhradné. Je teda logicky záver, že ak má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom

náhradného vozidla počas doby opravy, až do prevzatia si opraveného vozidla, t. j. do momentu, kedy jeho obmedzenie v užívaní vlastného motorového vozidla pominulo, má taktiež v prípade totálnej škody nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov na nájom do poukázania poistného plnenia, lebo až vtedy pominie faktické obmedzenie poškodeného.

Podľa súdu prvej inštancie nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu od 09.12.2019 do 13.12.2019 vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodená mohla používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bola vylúčená z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešila nájomom náhradného vozidla počas obdobia - do poukázania poistného plnenia. Poškodená používala vozidlo na cestu do práce, do lekárskeho zariadenia, nákupy, na súkromné účely, čo preukazuje listina Zmluva o prenájme vozidla č. 630/S001. Žalobca preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodená zapožičala do obdobia o oznámení o poistnom plnení náhradné motorové vozidlo a dostatočne vysvetlil aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré bol súdom priznaný nárok na náhradu škody. Za uvedené obdobie je nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 OZ, t. j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu: a/ porušenie právnej povinnosti - existencia protiprávneho úkonu, b/ vznik škody ako majetkovej ujmy; c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d/ zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil), tieto musia byť splnené súčasne, čo v konajúcej veci mal súd preukázané.

Uplatnený nárok súd prvej inštancie priznal v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2002 Z. z. v spojení s ust. § 442 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočná škoda bola preukázaná započítaním nárokov poškodenej a žalobcu v zmysle dohody o zápočte podľa čl. 4 a 5.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie voči citovanému rozsudku žalovaný. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nezákonné, arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Súd sa nedostatočne vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v spore. Poškodenej - K. H. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mala byť poškodená nútená užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme č. 630 zo dňa 09.12.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 190637 zo dňa 16.12.2019 na sumu 280,- eur, pričom poškodená uzatvorila so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodená predstavovala subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodená žalobcovi neuhradila, a teda mu pohľadávka nevznikla. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Ak teda poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Naďalej zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu legitímáciu žalobcu, skutočnosť, že došlo k

prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky sú neopodstatnené. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Preto je účelové tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného. Žalobca poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 104/2019 zo dňa 30.05.2019, rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob 220/2017 zo dňa 17.01.2018, kde súdy námietku žalovaného ohľadne aktívnej vecnej legitímácie neakceptovali.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinstančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Odvolacie dôvody žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). Čo sa týka námietky žalovaného o nedostatočnom odôvodnení rozsudku, s touto sa odvolací súd nestotožňuje, pretože z rozsudku okresného súdu je dostatočne zrejmé, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

9. Žalovaný v odvolaní namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Z vykonaného dokazovania je nesporne preukázané, že pri škodovej udalosti dňa 09.12.2019 bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, EVČ: MT 598 ET. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poistenej v poisťovni žalovaného. Poškodená si na základe zmluvy o prenájme č. 630/S001 zo dňa 09.12.2019 prenajala od žalobcu náhradné motorové vozidlo na obdobie 5 dní, za nájom vozidla jej bolo účtované nájomné žalobcom na celkovú sumu 288,- eur s DPH. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.08.2019 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenou z poisťnej udalosti ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala 288,- eur. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo.

10. Z uvedeného potom vyplýva, že v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný ani vo svojom odpore nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Ak namieta (popri tvrdení nedostatku aktívnej vecnej legitímácie), že uplatňovaná pohľadávka nemohla

poškodenej ako postupcovi vzniknúť z dôvodu, že faktúru za požičanie motorového vozidla nezaplatil, s uvedeným záverom sa nemožno stotožniť, pretože postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanej spore. Zároveň žalovaný si sám vo svojej obrane protirečí, keď na jednej strane namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, no na druhej strane sám dobrovoľne uhradil žalobcovi v zmysle oznámenia o poistnom plnení sumu 115,20 eur.

11. Poškodená postúpila zmluvne nárok na poistné plnenie (vo zvyšku nevyplatennej náhrady žalovaným) na žalobcu v medziach ustanovení § 524 ods. 1, § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvu o postúpení pohľadávky odvolací súd hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. Odvolací súd nezistil rozpor právneho úkonu postúpenia pohľadávky so zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Rovnako, pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, tento na súdený prípad nedopadá.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

13. Vecnú správnosť vykazuje aj výrok o náhrade trov konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

14. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešným účastníkom odvolacieho konania, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)